

131

M. A. ULJANOVALLE

17/VII. 01.

Rakas äiti! Pari päivää sitten sain kirjeesi, jonka Anjuta lähetti minulle. Olen hyvin iloinen tiedosta, että on toivoa omaistemme pikaisesta vapautumisesta. Ehkäpä todellakin vakuuttuvat siitä, ettei mitään „juttua” synny. Mutta vaikka „juttu” syntyisikin, niin heidät pitää kuitenkin laskea kohta vapaaksi, sillä nykyisin lasketaan paljon tärkeämmissäkin jutuissa paljon pikemmin vapaalle jalalle „jutun päättymiseen saakka”. Joka tapauksessa on hyvä, että Manjashalla on reipas mieliala, kuten näkyy hänen kirjeestään, jonka Anjuta lähetti minulle.

Anjuta kirjoitti minulle äskettäin, että aikoo hankkiutua luonnon helmaan: se ei olisi pahaksi, vaikkakin ulkomaiset kaupungit pidetään kesällä paremmassa kunnossa, s.o. katuja kastellaan useammin j.n.e., joten täällä on helpompi viettää kesää kaupungissa kuin Venäjällä. Meillä on esimerkiksi mahdollisuus käydä uimassa joka päivä mainiossa ja halvassa uimalassa, ja on missä kävelläkin, eikä maaseudullekaan ole pitkä matka. Katuliikenne täällä on paljon hiljaisempaa kuin yhtä suuressa Venäjän kaupungissa: se johtuu siitä, että sähköraitiotie ja polkupyörät ovat jättäneet ajurit kokonaan taka-alalle. Kauppatoiminta taas tässä esikaupungissa, jossa asumme, on aivan pientä. Siksi olemme tyytyväisiä asuinpaikkaamme emmekä aio lähteä maaseudulle tai kesähuvilaan.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan hyvää terveyttä. Parhaimmat terveiseni Mitjalle ja erittäinkin Markille ja Manjashalle.

Sinun V. U.

Lähetetty Münchenistä Podolskiin

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan